

Lenž plakuze jogo smertnu postolu hobstupe, gronisch: „wy mascho nêto tužyžu; tle ja zu waß sašej wizesch, a wascha hutschoba se bužo wjašelišch.“ A wot tafeje wjašeteje nazeje tych bogabojasnych zomy my nêto gronisch.

Ev. Jana 20, 19—31.

Gaž paš wjazor bu na tem samem přednem dnu togo tyže na, a te žurja samzone běchu, žož te hukniki se běchu sgromazili, bojasni dla pšched tymi Žydami, pšchizo Jesus a stupi do brěža a žejo k nim: Měr buži s wami.

A to groňezy pokasa won jim tej ruže a swoj boš; ga hordowachu te hukniki wjašote, až woni togo Kněsa wizechu.

Tegodla zašcho Jesus sašej k nim: Měr buži s wami! Rowno ako mno moj Bošchž poškal jo, tak šczelu ja tež waš.

A gaž won tafe groňascho, dunu won na nich, a žejo k nim: Wěsmišcho togo šwětego Ducha.

Kotarymž wy te grěchy wodajoscho, tym šu woni wodane, a kotarymž wy je šdžaržyoscho, tym šu woni šdžaržane.

Thomas paš, jaden s tych dwanašczišch, poměnony Didimus (dwojnisk) nēbēšcho podla nich, gaž Jesus pšchizo.

Ga zachu te druge hukniki k nomu: My šmy togo Kněsa wizeli: Won paš zašcho k nim: Nēbuduli ja we jogo rukoma wizesch te gosdžowe bkušny a moj palž položylich do tych gosdžowych bkušnow, a moju ruku do jogo boka položylich, ga nēbudu ja wērišch.

A po tyžeju běchu jogo hukniki sašej nutschifach a Thomas s nimi, ga pšchizo Jesus, gaž te žurja samzone běchu, a stupi do brěža a zašcho: Měr buži s wami.

Potom žejo won k Thomasoju: podaj twój palž how, a glēdaj na mojej ruže, a pšchinaš twóju ruku šem, a polož ju do mojogo boka, a nēbuž nēwērezny ale wērezny. Thomas wotgroni a zašcho k nomu: Moj Knēs a moj Bog.

Žejo k nomu Jesus: Dofulaž ty nē wizel šy Thomas, ga wērišch ty, šbožne šu te, lenž nēwize a glich wēre. Tež wele drugich žiwow žyňascho Jesus pšched šwojimi huknikami, kotarež we tych kniglach nējšu napišane.

Te paš šu napišane, aby wy wērišch, až Jesus jo Kristus ten šyn Božny, aby wy wēreze to žyweńe mēli we jogo mēnu.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. ewangelia hobmyšlišch: